

Gitme

– Gizli Özne · 21 Eylül 2012

İçine molotof kokteyli fırlattığın
Ahşap bir ev gibiyim
İstersen kundakla beni
Ellerim fazla dayanmaz direnmeye
Haraç mezat aldığım rezil nefesler
Yetmez ciğerlerimi doldurmaya
Ama dayanabileceğim kadar yanında olurum

Sen tam kalbime nişan alıp beklediğinden beri
Kaç yıl geçti aradan saymadım
Cinayet bakışlarıyla ele geçirirken yüreğimi
Havanın kararmasını umursamayan bir çocuk edasıyla
Geziyorum şehir şehir bedenini
Haritalardan yuvarlanıp düşersem avuçlarına
Ovalar ve bayırlardan topla hüznlerimi
Kaybedenlerin tasası kadar kaygılıyım

Kendime çıkan her yolda
Hayat beni evirip çevirip sundu ellerine
Oysa bilmeliydi, işe yaramazın tekiyim
Hatalı sollama yapıp
Gamzelerine düştüm diye
Ehliyetimi aldılar elimden
Bir tek şairliğim kaldı
Onu da Allah'dan emanet say...

Boş ver, yağmurlar yıkasın kirli mazimizi
Kader beni baş aşağı silkelerken
Ölü güvercin gibi mezar olayım yoluna
Telaşlan, ona buna sor beni ki
Rahat bir nefes alsın kalbim
Kırıklarını yeniden tamir ederken...

İstersen kıskançlık sahiplenmelerimi umursama
Yine de masanda meze, kulübende köpek olurum

Bir izmarit gibi fırlat beni denize
Sabahları evden kovup akşamları acıyarak içeri al
Ama sakın gitme yanımdan
Şarkılarımda gizli şiirlerimde özne kal...

NOT:

Sevdalı bir yapbozun kayıp parçası olduğumdan beri
Eğreti durur tüm aşklar
İlk aklına gelen yere bakmalısın
Bulabilmek için gönül çeperimi
Zira; rayların ortasında oturmuş, tamamlanmayı beklerken
Her an üstüme bir tren gönderebilir hayat...

// Sevgi Özlem Özcü //
“ gizLi özNe “